

Inleiding

In deze workshop vertelden het XminY solidariteitsfonds en het platform Aarde Boer Consument over het Europees landbouwbeleid en de negatieve kanten daarvan. Alle aanwezigen waren het er over eens dat het huidige beleid, dat erop gericht is om de prijzen van landbouwproducten in de EU zo laag mogelijk te maken, negatieve effecten heeft voor onder andere het milieu en de bestaanszekerheid van boeren in de EU. Doordat de prijzen van landbouwproducten naar beneden worden gedrukt, moeten boeren intensiveren en hun productie optreden om hun kop boven water te kunnen houden.

XminY en het Platform Aarde Boer Consument opperen ook alternatieven voor het huidige landbouwbeleid. Zo zou volgens XminY de ecotax een goed middel zijn om het landbouwbeleid duurzamer te maken. Het platform Aarde Boer Consument is het daarmee eens.

Het probleem van de kritische consumenten en boeren in Europa is, dat ze te verdeeld zijn. Er zijn verschillende groepen, die strijden voor een eerlijker en duurzamer landbouwbeleid, maar de organisaties verschillen onderling te veel van mening over hoe het Europees landbouwbeleid er uit moet komen te zien. Daardoor hebben ze tot nog toe geen sterke vuist tegen het huidige beleid kunnen maken.

Ook wordt door XminY en door het Platform Aarde Boer Consument geïllustreerd hoe de WTO werkt. Het wordt de ontwikkelingslanden binnen de WTO onmogelijk gemaakt om hun belangen te verdedigen. De verschillende ontwikkelingslanden worden tijdens achterkamertjes besprekingen tegen elkaar uitgespeeld. De Westerse landen sluiten in achterkamertjes voortdurend deals met ontwikkelingslanden.

Discussie

Na afloop van de inleiding door XminY en door het Platform Aarde Boer Consument vindt er discussie plaats.

Er wordt tijdens de discussie gesproken over de kromme wetgeving in de EU. Een voorbeeld daarvan is de EuroGap wetgeving, die per EU-land verschilt. Bestrijdingsmiddelen, die in Nederland niet gebruikt mogen worden mogen bijvoorbeeld wel in Spanje gebruikt worden. Vervolgens krijgen zowel de producten uit Spanje als die uit Nederland de EuroGap certificatie. De aanwezigen zijn het er over eens dat dit niet de juiste gang van zaken is. De reden voor dit falende systeem is dat de handel veel zeggenschap heeft gehad bij de tot stand koming van de certificatie.

Een ander discussieonderwerp betrof het thema voedselsoevereiniteit. Moeten we er in de wereld naar streven dat elk land soeverein is in z'n voedselvoorziening of is het niet zo erg als je afhankelijk bent van andere landen? Hierover lagen de meningen nogal uiteen. Een aantal aanwezigen vonden dat ieder land in zekere mate voedselsoeverein zou moeten zijn, omdat voedsel een primaire levensbehoefte is voor iedereen. Het is te gevaarlijk om voor je voedsel afhankelijk te zijn van andere landen. Een burgeroorlog of extreme weersomstandigheden in een voedselexporterend land kunnen er dan voor zorgen dat er voedselproblemen zijn in verschillende landen.

Anderen beweerden dat het helemaal niet zo erg is om afhankelijk te zijn van voedselimport. Het zou volgens hen juist kunnen leiden tot een grotere betrokkenheid tussen landen onderling. De nood om conflicten te voorkomen zou juist groter worden door deze afhankelijkheid. Daarnaast is het gewoon heel efficiënt als ieder land zich specialiseert in die producten, waarvoor de klimatologische omstandigheden in dat specifieke land optimaal zijn.

Het laatste grote discussieonderwerp was regionalisatie. Hierover lagen de meningen nogal uiteen. Sommige mensen beweerden dat Westerse landen producten uit ontwikkelingslanden moeten importeren om zo de lokale economieën daar te stimuleren. Andere aanwezigen, waaronder XminY, vonden dat je op andere manieren de ontwikkelingslanden economisch moet steunen, maar dat landbouw op regionalisatie moet zijn gericht. In het kader van duurzaamheid is regionale landbouw volgens hen het beste. Door het invoeren van de ecotax kun je regionalisatie in de landbouw bewerkstelligen.